

สรุปสาระสำคัญ
ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 ที่มีการแก้ไข

กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ประสบภัยจากรถ และให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ที่ต้องการให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันเวลาที่ โดยมีการแก้ไขปรับปรุงประเด็นสาระที่สำคัญๆ ดังนี้

1. แก้ไขคำนิยามของคำว่า "รถ" เนื่องจากว่า ยานพาหนะบางชนิดไม่อยู่ในความหมายของคำว่า "รถ" ตามบทนิยามเดิม ทำให้ผู้ประสบภัยจากยานพาหนะชนิดนั้นๆ ไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ จึงต้องขยายบทนิยามให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น โดยเพิ่มคำว่า "รถอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง" (แก้ไขมาตรา 4 คำจำกัดความ "รถ")

2. กำหนดให้ผู้ประสบภัยที่ตกเป็นบุคคลทุพพลภาพหรือสูญเสียอวัยวะ ได้รับการชดเชยเงินค่าเสียหายเบื้องต้นเพิ่มอีก 35,000 บาท นอกเหนือจากค่ารักษาพยาบาล โดยเพิ่มข้อความ "ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น" (แก้ไขมาตรา 4 คำจำกัดความ "ค่าเสียหายเบื้องต้น")

3. ยกเลิก "เครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ" เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของกองทุน และลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บหลักฐาน (ยกเลิกบทนิยามของ "เครื่องหมาย" ในมาตรา 4) และได้กำหนดหน้าที่เพิ่มเติมให้บริษัทรายงานการรับประกันภัยความเสียหายต่อนายทะเบียนเพื่อประโยชน์ในการควบคุมทางทะเบียน (เพิ่มข้อความวรรคสองมาตรา 10) พร้อมทั้งได้กำหนดมาตรการรองรับหลักการในการยกเลิก "เครื่องหมาย" โดยกำหนดให้เจ้าของรถหรือผู้เช่ารถมีหน้าที่ต้องเก็บรักษาหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหายพร้อมที่จะแสดงต่อเจ้าพนักงานทุกครั้งที่ใช้รถ เว้นแต่รถคันดังกล่าวได้มีการจดทะเบียนหรือต่อภาษีรถประจำปีเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นการปฏิบัติแทนการติดเครื่องหมายไว้ที่รถตามกฎหมายปัจจุบัน (แก้ไขมาตรา 12) และในกรณีที่มีการยกเลิกการประกันความเสียหาย ให้บริษัทมีหน้าที่แจ้งการบอกเลิกนั้นต่อนายทะเบียนเพื่อทราบด้วย (แก้ไขมาตรา 13)

ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามข้างต้น กำหนดโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (แก้ไขมาตรา 40)

ยกเลิกบทกำหนดโทษที่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ "เครื่องหมาย" (ยกเลิกมาตรา 42 และมาตรา 43)

4. กำหนดให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต้องตรวจสอบการมีการประกันความเสียหายตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนรับจดทะเบียนหรือรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปี ทั้งนี้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุประสิทธิผล ส่งผลให้รถเข้าสู่ระบบการประกันภัยอย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการประสบภัยจากรถได้เป็นอย่างมาก (แก้ไขมาตรา 13)

5. แก้ไขข้อความให้ชัดเจนกรณีที่กำหนดให้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบว่ารถคันใดเป็นรถคันที่ก่อให้เกิดความเสียหาย จึงจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนได้ (แก้ไขมาตรา 23) และเพื่อให้การเรียกคืนค่าเสียหายเบื้องต้นของกองทุนทดแทนเป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม จึงได้เพิ่มเหตุที่จะเรียกเงินคืนได้ โดยให้มีการลดหย่อนหรือยกเว้นได้ในบางกรณีได้ ทั้งนี้กำหนดให้การเรียกเงินคืน การงด และลดเงินเพิ่มต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (แก้ไขมาตรา 26)

ฉบับ

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายและส่งคืนเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ

ตามที่ได้มีประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายและส่งคืนเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ ลงวันที่ 8 เมษายน 2546 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศนายทะเบียน เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายและส่งคืนเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2546 12 มกราคม 2548 20 มกราคม 2549 และ 3 กรกฎาคม 2549 ตามลำดับ นั้น

เนื่องจาก พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2550 และมีผลการบังคับใช้ ในวันที่ 6 เมษายน 2550 โดยมีผลเป็นการยกเลิกการใช้เครื่องหมาย บริษัทจึงไม่ต้องส่งมอบเครื่องหมายให้แก่เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถที่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถกับบริษัทอีกต่อไป ฉะนั้น เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเครื่องหมายที่บริษัทได้เบิกจ่ายไป และเพื่อความเป็นธรรมต่อบริษัท นายทะเบียนจึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ 1. ให้บริษัทที่เบิกเครื่องหมายฯ ปี 2550 (สิ้นเงิน) ไปเพื่อใช้ในการรับประกันภัย รายการการใช้เครื่องหมาย เครื่องหมายชำรุด เครื่องหมายสูญหาย พร้อมส่งคืนเครื่องหมายชำรุด เครื่องหมายส่งคืนให้กรมการประกันภัย ให้แล้วเสร็จภายใน 120 วัน นับแต่วันที่ 6 เมษายน 2550 (วันที่ 3 สิงหาคม 2550)

ข้อ 2. เมื่อบริษัทได้ส่งคืนเครื่องหมายภายในกำหนดเวลาตามข้อ 1. ให้บริษัทได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระค่าเครื่องหมายชำรุดและเครื่องหมายส่งคืนตาม (4.2) ของประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายและส่งคืนเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ ลงวันที่ 8 เมษายน 2546 โดยการส่งคืนเครื่องหมายชำรุด เครื่องหมายส่งคืนดังกล่าว ให้บริษัทดำเนินการ ตาม (4.4) โดยอนุโลม

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 10 เมษายน 2550

(นางจันทรา บุรณฤกษ์)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

สำเนาถูกต้อง

(นางสุกัญญา วรพงศาภิตย)

ข้าราชการประกันภัย 8 ว

สมาคมประกันวินาศภัย
保險公會
THE GENERAL INSURANCE ASSOCIATION

เลขที่ 223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิทยุ กรุงเทพฯ 10330 泰京無線電路暖呂里巷門牌二二三號
223 Soi Ruamrudee, Wireless Road, Bangkok 10330, Thailand Tel : 0-2256-6032-8, 0-2256-6041-2 Fax : 0-2256-6039, 0-2256-6040
URL <http://www.thaigia.com> E-Mail general@thaigia.com

ที่ สข.61/2550

10 เมษายน 2550

เรื่อง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

เรียน กรรมการผู้จัดการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

ตามที่สมาคมฯ ได้มีหนังสือแจ้งให้บริษัทสมาชิกทราบว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่...) พ.ศ... เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550 และกฎหมายดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ความละเอียดทราบแล้วนั้น

บัดนี้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 ได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 124 ตอนที่ 19 ก ลงวันที่ 5 เมษายน 2550 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 6 เมษายน 2550 เป็นต้นไป ความละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชลอ เฟื่องอารมย์)

ผู้อำนวยการบริหาร

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๕ ก

หน้า ๔
ราชกิจจานุเบกษา

๕ เมษายน ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “รถ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ให้ความต่อไปนี้แทน

หน้า ๕

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๕ เมษายน ๒๕๕๐

“รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์ที่หารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ที่หาร และหมายความรวมถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ รวมทั้งค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ทั้งนี้ ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

“ให้บริษัทรายงานการรับประกันความเสียหายตามวรรคหนึ่งค่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ เจ้าของรถหรือผู้ขับรถต้องเก็บรักษาหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ไว้ให้พร้อมที่จะแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ตลอดเวลาที่ใช้รถ เว้นแต่กรณีรถคันดังกล่าวได้จดทะเบียนหรือชำระภาษีประจำปีสำหรับรถตามมาตรา ๑๕ แล้ว

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดการคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ

การแจ้งการบอกเลิก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หน้า ๖

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๕ เมษายน ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๘ ในการรับจดทะเบียนรถยนต์หรือการรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบว่ามีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ แล้ว จึงจะรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีได้

ในกรณีที่ไม่ว่าปรากฏว่ามีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวจัดให้มีการทำประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ โดยให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวมีสิทธิเรียกค่าตอบแทนได้ไม่เกินร้อยละห้าแล้วให้เจ้าของรถได้รับส่วนลดร้อยละเจ็ดจากค่าตอบแทนที่นายทะเบียนตามกฎหมายนั้นได้รับจากบริษัทในอัตราร้อยละสิบสองหรือตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เงินค่าตอบแทนร้อยละห้าที่นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวได้รับ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน และสามารถนำไปใช้จ่ายได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นชอบ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยจากรถในกรณีดังต่อไปนี้ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(๑) รถนั้นมีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ หรือมาตรา ๘ และเจ้าของรถไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(๒) รถนั้นมีได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถในขณะที่เกิดเหตุเพราะถูกขโมยออกนอกโรง ครอบครอง ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และได้มีการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(๓) รถนั้นไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถและมีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ หรือมาตรา ๘

(๔) รถนั้นมีผู้ขับหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่าความเสียหายเกิดจากรถคันใด

หน้า ๗

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๕ เมษายน ๒๕๕๐

(๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(๖) รุดตามมาตรา ๘ ที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๕) แล้วแต่กรณี หรือกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ (๓) หรือ (๔) เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามมาตรา ๒๕ แล้วให้นายทะเบียนเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัทแล้วแต่กรณี รวมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหาก เว้นแต่กรณีที่ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ (๔) และเจ้าของรถหรือบริษัทไม่ทราบถึงเหตุนั้นโดยสุจริตหรือเจ้าของรถที่กรมธรรม์หมดอายุแต่ยังไม่เกินสามสิบวันโดยเจ้าของรถไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการทำประกันภัย หรือในกรณีอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด นายทะเบียนอาจงดหรือลดเงินเพิ่มลงได้

หลักเกณฑ์ในการเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของดอกผลของเงินกองทุนต่อปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย"

หน้า ๘

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๕ เมษายน ๒๕๕๐

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้นและผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายหรือบริษัทได้ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุนเมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ ทวิ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ เจ้าของรถหรือผู้ให้เช่ารถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๑๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หน้า ๕

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๕ เมษายน ๒๕๕๐

“มาตรา ๔๔ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดยื่นคำขอรับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริต หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๒๑ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๑๐

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๕ เมษายน ๒๕๕๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันปรากฏว่ามีผู้ประสบภัยจากธรรมชาติที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้ผู้ประสบภัยไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันทั่วถึง นอกจากนี้ ยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับหลักฐานการมีประกันความเสียหาย การแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ การใช้จ่ายเงินกองทุน การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนและการเรียกค่าเสียหายเบื้องต้นคืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้